

ת"פ 52272/12/20 - מדינת ישראל נגד זרוע הזהב כח אדם בע"מ - חברה בפירוק, אלון שביט

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב
ת"פ 52272-12-20 מדינת ישראל נ' זרוע הזהב כח
אדם בע"מ ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט אורן שגב המאשימה נגד הנאשמים	מדינת ישראל
		1. זרוע הזהב כח אדם בע"מ - חברה בפירוק 2. אלון שביט

גזר דין

1. בישיבת ההקראה שהתקיימה בפניי ביום 20.12.21, הורשעו הנאשמים כדלקמן: **הנאשמת 1**, על פי הודאה מיום 16.12.21 מפי המנהלים המיוחדים שמונו לה ע"י בית המשפט המחוזי בתל אביב בתיק פר"ק 18001-04-18 (עבירה על סעיפים 25א(א) לחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958 (להלן - **החוק**)) (144 יחידות עבירה); **הנאשם 2**, על פי הודאתו בעבירת של אחריות נושא משרה בתאגיד על פי סעיף 26 לחוק (144 יחידות עבירה).
2. ב"כ המאשימה טען כי כתב האישום כנגד הנאשמים מתייחס ל- 21 עובדים בגין 144 יחידות עבירה בביצוע התקופה שבין מאי 2017 למרץ 2018. עוד הוסיף, כי הליקויים נושא כתב האישום תוקנו באופן חלקי בלבד, ורוב הכספים לא הועברו ליעדם עד לרגע זה.
3. עוד הוסיף, כי בהתאם לסעיף 25א(א) ו- 26 לחוק הגנת השכר העונשים הקבועים לעבירת אי ניכוי הינם ביחס לנאשמת - מאסר שנתיים או קנס בגובה של 1,130,000 מיליון ₪, כאשר בהתאם לסעיף 26 ביחס לנושא משרה מדובר במחצית מהקנס הקבוע לעבירה - 565,000 ₪.
4. ביחס לערכים החברתיים, ציין, כי חוקי המגן עוסקים בתשלומי שכר לעובדים ובכללם עברת ניכויים ליעדם. חוקים אלה נועדו להגן על העובדים, שהינם לרוב הצד החלש בהתקשרות יחסי עובד מעביד. לפיכך המחוקק קבע קנסות משמעותיים למעסיקים וזאת מתוך ראייה של יחסי הכוחות בין העובדים לבין המעסיק.
5. עוד הוסיף, כי הפסיקה נתנה את דעתה בנוגע לריבו עבירות בכל הקשור לעונש שיש לגזור על נאשמים כדוגמת המקרה דנן בו מדובר ב- 144 חודשי אי ניכוי או העברה. לעניין זה הפנה לערעור לפלילי 57160-01-14 **מדינת ישראל נגד חדוות הורים** וכן לערעור ארצי 25307-12-15 **מרדכי שחם נגד מדינת ישראל**, שם בית הדין קבע שיש לקבוע מתחם בכל אירוע בנפרד ובמידה יש להתחשב בהיקף של אותו אירוע. כמו כן הפנה ללדב"ע 3-237-97 **עזרא שמואלי נ' מדינת ישראל** וזאת ביחס לחשיבות השמירה וההגנה כמו גם האכיפה של חוקי

העבודה בישראל.

6. ב"כ המאשימה הוסיף, כי העבירות שבוצעו השפיעו ישירות על כיסם העובדים שכן הסכומים שנוכו משכרם לא הועברו ליעדם, ובכך נפגעה צבירת הזכויות הרציפה שלהם בקופת הפנסיה או בקרן ההשתלמות, דבר שעלול להיות בעל השלכות כלכליות משמעותיות בעתיד.
7. באשר למתחם הענישה, טען כי המאשימה תבקש ביחס לנאשמת שהנה חברה בפירוק, ובשים לב להודעת המנהלים המיוחדים לפיה מצוי בקופת הפירוק סכום של 9.4 מיליון ₪ לעומת תביעות בהיקף של 40 מיליון ₪, כי בית הדין ישית עליה קנס בסך של 25,000 ₪. ב"כ המאשימה הדגיש בהקשר זה, כי מדובר בקנס סמלי ומופחת בשל מצבה של הנאשמת ומתוך רצון לפגוע באופן מינימלי בקופת הפירוק.
8. באשר לנאשם 2, טען כי המאשימה תבקש קנס בסך שיעמוד בטווח שבין 125,000 ₪ ל- 250,000 ₪ והוסיף, כי אף כאן מדובר בקנס שהוא מופחת משמעותית וזאת לאור העובדה שהקנס ליחידת עבירה אחת לנושא משרה עומד על מעל חצי מיליון ₪.
9. עוד הוסיף, כי רף הענישה בעבירות מסוג זה עומד על אחוזים ניכרים ממה שהמאשימה מבקשת בתיק זה והפנה לתיק פלילי אזורי 61551-05-16 **מדינת ישראל נ' לנדאו** שם נקבע כי המתחם הוא ראוי והקנס הוא בין 10 אחוז ל- 50 אחוז מגובה הקנס המרבי. כמו כן הפנה לתיק פלילי 24581-02-15 **מדינת ישראל נגד ביטחון אזרחי**, שם נקבע מתחם בין 20 אחוז ל- 50 אחוז. בנוסף, ביקש החייבות להימנע מביצוע עבירה ביחס לנאשם 2 וזאת למשך של שלוש שנים וזאת בסך של 100,000 ₪.
10. בהודעתם לבית הדין מיום 16.12.21, טענו המנהלים המיוחדים של הנאשמת 1, כי בקופת הפירוק מצוי סך של 9.4 מיליון ₪ ותביעות החוב עומדות על למעלה מ- 40 מיליון ₪. עוד הוסיפו, כי הנושה המהותי של הנאשמת הוא המוסד לביטוח לאומי אשר משלם את הגמלה לעובדי החברה. בהתאם, סבורים הם, כי השתת קנס על הנאשמת לא רק שלא תשרת את מטרת ההרתעה, שכן הנאשמת היא חברה בפירוק, אלא תוביל, לכל היותר, למצב בו "מועברים כספים מכיס אחד של המדינה למשנהו" (סעיף 11 לתגובת המנהלים המיוחדים).
11. הנאשם 2 טען לעונש ותיאר כי במשך 15 השנים האחרונות הוא היה הבעלים של חברות, ושתי החברות נכנסו להליך של פירוק בעקבות שינויים של רגולציה. במשך ה- 3 שנים האחרונות, הוסיף, התנהלו מו"מ ודיונים עם המפרקים שמונו לחברה והושג הסדר פשרה, במסגרתו הוא שילם לקופת הכינוס כ- 7 וחצי מיליון ₪ (נא/1).
12. עוד הוסיף, כי מצא את עצמו בגיל 51 מתחיל את דרכו מחדש לאחר שהשקיע את כל הונו ואת כל מרצו בהסכם הפשרה על מנת לסגור את העניין. הנאשם הוסיף, כי החברות שבבעלותו הפקידו מעל 2 מיליון ₪ לטובת זכויות העובדים ולכן חרף טענת ב"כ המאשימה, העובדים לא נמצאים בחסרון כיס.
13. ברמה האישית, הוסיף, הוא השתלב כשכיר ולימים פוטר ממקום העבודה ומחודש 04/2021 הוא מחוץ למעגל העבודה ומקבל דמי אבטלה (נא/2). זכאותו לדמי אבטלה הסתיימה ב- 12.12.21 (נא/3).
14. הנאשם הוסיף ביחס לנסיבותיו האישיות, כי החל מיוני 2019, בעקבות המשבר הכלכלי, הוא נכנס למצב דכאוני-חרדתי שבעקבותיו הוא מקבל טיפול תרופתי פסיכיאטרי, וכי בחודש 05/2021 חווה התקף פסיכוטי שבעקבותיו הוא אושפז למשך חודשיים בבית חולים פסיכיאטרי (נא/4). הנאשם הוסיף, כי הוא אב ל- 4 ילדים, מהם 2 קטינים בני 12

ו- 15 (נא/5). בן אחד משרת בצה"ל ובת שאמורה להתגייס בשנת 2022.

15. לטענתו, הוא ומשפחתו מתקיימים משכרה של רעייתו בסך 8,000 ₪ לחודש, והציג את תלושי השכר שלה כראיה לגובה הכנסתה (נא/6). עוד הוסיף, כי הוא ומשפחתו נסמכים על שולחנם של הורי רעייתו על מנת לסיים את החודש. הנאשם הציג את פרטי החשבון בנק שלו ושל רעייתו (נא/7).
16. הנאשם הוסיף, כי תמיד לקח אחריות על מעשיו ושירת כקצין בצה"ל וביקש כי בית הדין יתחשב במצבו הנפשי וכי כל קנס שיושת עליו יחולק לתשלומים, באופן שהחזר החודשי לא יעלה על 250 ₪.
17. הנאשם סיים את דבריו בכך שמדובר במפגש הראשון שלו עם הדין הפלילי, וכי הוא אדם נורמטיבי נעדר עבר פלילי.

דין והכרעה

18. לא ניתן להקל ראש בחומרת העבירה בה הורשע הנאשם. מדובר באחת מהעבירות החמורות מבין העבירות על דיני העבודה, וביטוי לכך ניתן למצוא בגובה הקנס החריג שהמחוקק ראה לקבוע לצדה של העבירה הראשית של אי העברת סכומים שנוכו ליעדם (1,130,000 ₪), לצד העבירה המשנית של אחריות נושא משרה בתאגיד שעבר את העבירה הנ"ל (565,000 ₪).
19. לא בכדי נפסק כי עבירה זו משולה לשליחת יד לכיסו של העובד ולא פחות חמור מכך, חשיפתו לכך שלא נצברים לטובתו סכומי כסף שאמורים להבטיח את כספי הפנסיה שלו או את כספי קרן ההשתלמות שלו.
20. במקרה דנן, עסקינן בלא פחות מ- 144 יחידות עבירה, ולכן מקובל עלי מתחם הענישה שהוצע ע"י המאשימה בגובה שבין 20% ל- 50%. מתחם זה מבטא את חומרת העבירה במיוחד לאור מספר יחידות העבירה. מתחם זה, שהנו גבוה מהמתחמים שנקבעים בדרך כלל, ראוי ונועד להרתיע מעסיקים ונושאי משרה בתאגיד מלבצע עבירה של ניכוי סכומי כסף משכרם של עובדים ואי העברתם ליעדם.
21. לאור האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה בתיק זה הוא בין 20% ל- 50% מסכום הקנס המקסימלי הקבוע בחוק הגנת השכר לצד העבירות בהן הורשעו הנאשמים.
22. באשר לעונש הספציפי שראוי להשית על הנאשמת 1, אין דעתי כדעת המאשימה מן הטעם, שמדובר בחברה בפירוק שבקופתה פחות נכסים מאשר התחייבויות. מקובלת עלי עמדת המנהלים המיוחדים כי הראשונים להיפגע מהשתתף קנס כספי משמעותי בתיק זה, כפי שראוי היה להשית בנסיבות רגילות, יהיו הנושים המובטחים, ובראשם, המוסד לביטוח לאומי, שאחראי לשלם לעובדים סכומי כסף שונים שנמנעו מהם בשל התנהלותם של הנאשמת 1 ומנהליה. כספים אלה כספי ציבור הם ולא ראיתי טעם רב בפסיקת קנס עונשי גבוה שאמור להשתלם לקופת המדינה, שעה שסכום זה יכול להיכנס לקופת המוסד לביטוח לאומי.

23. לאור האמור לעיל, אני משית על הנאשמת 1 קנס סמלי בגובה 100 ₪.

24. באשר לקנס הספציפי שיש להטיל על הנאשם 2, סבורני כי מבלי לגרוע מחומרת העבירה בה הורשע, במיוחד

לאור מספר יחידות העבירה הגבוהה במיוחד, יש לקחת בחשבון שיקולים נוספים הנוגעים למצבו הכלכלי ולמצבו הבריאותי, בנוסף לשיקולים נוספים, כפי שאפרט להלן.

25. ראשית, הנאשם הודה במיוחס לו ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. טיעונו של הנאשם בפניי, לרבות ההידרדרות במצבו הנפשי כתוצאה מקריסת עסקיה של הנאשמת 1, מלמדים כי הוא הפנים את חומרת העבירה. בנוסף, סבורני כי לאור מצבו הכלכלי, כפי שהוצג בראיות שהוגשו לי, השתת קנס בגובה שבין 125,000 ₪ ל- 250,000 ₪, כפי שהמאשימה ביקשה, עלול להוביל לתוצאה הפוכה מהתוצאה המקווה, באופן שהוא ומשפחתו יפלו למעמסה על הקופה הציבורית.

26. סבורני, כי לצד עונש הרתעתי משמעותי שיש להטיל על הנאשם, מן הראוי שלא לחבל בניסיונו, שנכון למועד הטיעונים לעונש, טרם הושלם וטרם הוכתר בהצלחה, להשתקם מבחינה נפשית ומבחינה כלכלית. לפיכך, על ההרתעה להיות אפקטיבית בדרך אחרת מדרך המלך שהיא השתת קנס כספי גבוה, ובמקרה זה, ע"י הטלת התחייבות להימנע מהעבירה בה הורשע בתיק זה, כשלצד ההתחייבות סכום מרתיע.

27. ודוק. הנאשם אדם נורמטיבי, נטול עבר פלילי ואב ל-4 ילדים אשר לדבריו שלא נסתרו (ובהתאם לראיה שהוצגה נא/1), שילם מכיסו למנהלים המיוחדים מיליוני שקלים בעקבות תביעה אישית שהוגשה נגדו בגובה של למעלה מ- 15 מיליון ₪. בהתאם לתלושי השכר של רעייתו, שכרה החודשי עומד על 8,000 ₪ והמשפחה נעזרת כלכלית בהוריה.

28. באשר להתחייבות להימנע מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם, ובהתאם להלכה הנוהגת, מדובר הלכה למעשה בעונש של קנס מותנה, הגם שמדובר בעונש הקל שבעונשים הקבועים בחוק העונשין (ראו דברי כב' הנשיא (בדימ') א. גרוניס בדנ"פ 8062/12 **מדינת ישראל המשרד להגנת הסביבה נ' חברת נמלי ישראל פיתוח ונכסים בע"מ**, (2.4.2015) עמ' 9-10, פסקה 12).

29. לכן, בבד בבד עם החלטתי לחרוג לקולא ממתחם הענישה בשל התחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשם, החלטתי להחמיר עמו בכל הקשור לקנס המותנה, תוך אימוץ המודל שנקבע בתיק ע"פ 52001-05-14 **טיב טעם רשתות בע"מ נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 01.08.16) ולקבוע כי גובה ההתחייבות יועמד על סכום של 5,650,000 ₪ (סכום הקנס המקסימלי במכפלת 10 יחידות עבירה) וכי ההתחייבות תהיה לפרק הזמן המקסימלי הקבוע בחוק - 3 שנים.

30. אשר לקנס הכספי, אני משית על הנאשם קנס בגובה 25,000 ₪, אשר ישולם ב- 50 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 500 ₪.

31. סבורני כי עונש זה, המורכב מקנס כספי משמעותי, ביחס לנסיבותיו של הנאשם, ומקנס מותנה גבוה מאוד, מאזן נכונה בין האינטרס הציבורי, בשים לב למהות העבירה החמורה בה הורשע מחד גיסא, לבין מצבו הכלכלי והנפשי.

אחרית דבר

32. אני גוזר על **הנאשמת 1** קנס סמלי בסך 100 ₪ לתשלום בתוך 30 יום מהיום.

33. אני גוזר על **הנאשם 2** קנס כספי בסך 25,000 ₪ אשר ישולם ב- 50 תשלומים חודשיים בסך 500 ₪. מועד תשלומי של התשלום הראשון - 01.08.22 ובכל 1 לחודש לאחר מכן.

34. אני מורה לנאשם 2 לחתום על **התחייבות להימנע מביצוע העבירה** בה הורשע בתיק זה. גובה ההתחייבות - 5,650,000 ₪. משך ההתחייבות - 3 שנים. הנאשם יחתום על ההתחייבות בתוך 30 יום מהיום ויפקיד אותה בתיק ביה"ד.

35. **בחלוף המועד ובהיעדר הפקדת ההתחייבות החתומה, אשקול לבטל את העונש שגזרתי עליו ואשוב ואשקול את הקנס הכספי שנתבקש ע"י המאשימה.**

36. **המזכירות** תשלח את גזר הדין לב"כ המאשימה, לנאשם וכן למנהלים המיוחדים עוה"ד חיות גרינברג ואביעד בללתי מרח' מנחם בגין 7 (בית גיבור ספורט - קומה 12), רמת גן.

בנוסף, המזכירות תתקשר טלפונית לנאשם ותפנה את תשומת לבו לאמור בסעיף 35 לגזר הדין.

37. תשומת לב הנאשם מופנית להוראות הכלליות הבאות:

א. ככל שמועד התשלום חל בשבת או ביום חג, עליו **להקדים** את התשלום על מנת להימנע מקנסות ומריבית פיגורים.

ב. החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית הדין.

ג. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ניתן היום, כ"ז סיוון תשפ"ב, 26 יוני 2022, בהעדר הצדדים.